

PRÀCTIQUES FAMILIARS QUE FACILITEN EL DESENVOLUPAMENT DEL LLENGUATGE

- ❖ Si estem massa expectants, vigilant i preocupant-nos si fa o no fa això, el nen nota que alguna cosa va malament i llavors es generen problemes.
- ❖ Si el nostre fill tarda a contestar a les nostres mirades, gestos, paraules, etc., no abandonar el què nosaltres estem fent. És una estimulació que no podem abandonar.
- ❖ Vigilar quan li traiem la pipa, quan comença a mastegar, etc. És important per la parla correcta.
- ❖ Utilitzar el llenguatge en moments funcionals amb ells encara que perdem una mica d'estona. Descrivim el què fem, introduïm vocabulari, etc.
- ❖ Parlar amb frases llargues, no infantilitzar el llenguatge
- ❖ Buscar moments per parlar amb ells sense fer una altra cosa, mira contes, juga, etc.
- ❖ Alternar torns de diàleg amb els fills. Què és això? El pare contesta, posa una etiqueta a les coses.
- ❖ Què és això?, Com es diu? Què hi ha aquí ?. Preguntes que no tinguin per resposta si o no.
- ❖ Els adults informen no solament de l'objecte sinó de les seves característiques, enumeren trets o propietats.
- ❖ Així s'estimula al nen a anar més enllà de la primera resposta
- ❖ El nen imita a l'adult. Procés d'interacció del tipus pregunta-resposta-avaluació.
- ❖ Hi ha intercanvi de rols
- ❖ Els nens aprenen la relació entre els objectes de dos dimensions com a representants d'objectes reals.
- ❖ Els nens aprenen a ser audiència
- ❖ Fer jocs on intervingui el llenguatge; veig, veig, imitar sons, jocs de falda, jugar a ordres, fer ganyotes amb la cara
- ❖ Quan ja pugui produir paraules, no deixar que només faci el gest. Animar-lo a produir paraules, o paraules frase.
- ❖ No utilitzar diminutius, ni paraules a través del so. "És una gos i fa guau.
- ❖ Valorar molt les paraules ben dites i repetir un sol cop les mal dites perquè les sentin. No renyar-lo si pronuncia malament.
- ❖ Quan quequegi no donar importància. Donar-li el seu temps sense posar-se nerviós.
- ❖ No comparar mai amb els fills dels altres.